

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 308/2016
31.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Б., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., адвоката М.А. и окривљеног М.Б., поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 8302/10 од 26.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1312/15 од 07.12.2015. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 31.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

I ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 8302/10 од 26.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1312/15 од 07.12.2015. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу ОДБАЦУЈЕ као недозвољен.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног М.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 8032/10 од 26.03.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1312/15 од 07.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 8302/10 од 26.03.2015. године, окривљени М.Б., оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у кућним условима са електронским надзором, која ће се према окривљеном извршити по правноснажности пресуде, када исту буде почео да издржава. На основу члана 63.КЗ, окривљеном се у наведену казну затвора урачунава

време проведено у притвору од 09.05.2013. године до 06.06.2013. године. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећеном П.Ш. је досуђен имовинско правни захтев у износу од 16.000,00 динара, па је окривљени обавезан да тај износ плати оштећеном у року од 30 дана по правноснажности пресуде, а оштећени је за вишак од траженог до досуђеног износа упућен на парницу. Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка у смислу члана 261. и члана 264. став 1. ЗКП и то на име паушала да плати износ од 3.000,00 динара, а на име трошкова унапред исплаћених из буџета износ од 107.916,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1312/15 од 07.12.2015. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Крагујевцу преиначена је првостепена пресуда само у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је другостепени суд окривљеног М.Б., за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 01.05. до 06.06.2013. године, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против ових пресуда захтев за заштиту законитости поднели су:

-Бранилац окривљеног М.Б., адвокат М.А., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, и

-Окривљени М.Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 370. став 1. ЗКП, без конкретног предлога у погледу одлуке Врховног касационог суда о поднетом захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа као ни браниоца окривљеног налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, па је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног М.Б., у захтеву за заштиту законитости истиче да је у чињеничном опису дела датом у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени обе радње продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ учинио у урачунљивом стању и свестан да је његово дело забрањено, али да би постојала кривица неког лица, а према ставу браниоца, за исту је потребно постојање трећег конститутивног елемента кривице, а то је поступање са

умишљајем у смислу члана 22. став 1. КЗ. Како у изреци првостепене пресуде није наведено да је окривљени поступао са умишљајем, то, према наводима захтева, у конкретном случају не постоји кривица, а самим тим ни кривично дело.

Изнете наводе захтева којима се правноснажна пресуда побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Конкретно, из изреке првостепене пресуде произлази да је окривљени при извршењу кривичног дела у питању био свестан чињенице да је његово дело забрањено тј. да је исто скривљено. Ово стога, јер је у изреци првостепене пресуде наведено да је окривљени М.Б., продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. КЗ, извршио у намери прибављања противправне имовинске користи, која намера, по оцени овога суда у себи садржи постојање директног умишљаја, као конститутивног елемента кривице тако да изрека првостепене пресуде садржи све чињенице и околности које чине законска обележја кривичног дела из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 61. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажном пресудом.

Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер су разлози пресуде нејасни и у знатној мери противуречни. У захтеву за заштиту законитости бранилац указује да у току поступка није доказано да је окривљени извршио кривично дело на штету оштећеног П.Ш., којим наводима бранилац окривљеног правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, нити због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног М.Б. у овом делу оценио као недозвољен.

Одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног, Врховни касациони суд је нашао да је исти недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног М.Б. недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.